

NUMMER 93: LENTE 2010

ROND DE GRENSTEEN

EEN UITGAVE VAN DE STICHTING
HEEMKUNDEKRING DE GRENSTEEN
MOOK - MIDDELAAR - MOLENHOEK

Foto omslag: Bij haar eerste lustrum in 1924 kreeg Fanfare St. Caecilia een vaandel, ontworpen en vervaardigd door juffrouw Smits uit de Zevenbergen (Plasmolen). Het vaandel is gerestaureerd in 1999 (foto uit 1968: Pierre Venbrux)

Fanfare St. Caecilia

Negentig jaar muziek in Middelaar

Voor fanfare St. Caecilia was 2009 een belangrijk jaar: de vereniging bestond 90 jaar.

Negentig jaar fanfaremuziek betekent negentig jaar muzikaal verenigingsleven. Dat betekent ook negentig jaar een bindingselement in de gemeenschap; denk maar aan de vele activiteiten die muzikaal ondersteund en opgeluisterd worden, zoals het Sinterklaasfeest, Kerstmis, Carnaval, Koninginnedag, jubilea, kerkelijke plechtigheden, openbare feestelijkheden en verenigingsactiviteiten. Wij doen dit graag omdat we vinden dat we als muziekvereniging een maatschappelijke functie hebben.

Doelstelling

“Het bevorderen van de muzikale vorming”, dat is de eerste doelstelling van fanfare St. Caecilia. Musiceeren is een nuttige en leerzame vorming voor de leden.

Lid zijn van de vereniging vraagt een positieve instelling, doorzettingsvermogen, collegialiteit en actief meedoen en meedenken.

Want:

“MUZIEK MAAK JE NIET ALLEEN, MUZIEK MAAK JE SAMEN!”

Bovendien versterkt muziek de saamhorigheid en gezelligheid in het dorp.

Oprichting

Dat vonden ook Pierre Claessens, Jan van de Logt, Louis Sengers en Driekus Toonen, die in 1919 fanfare St. Caecilia opgericht hebben. Jan van de Logt werd de eerste dirigent, hij hanteerde tot 1956 het dirigeerstokje. Pierre Claessens, voormalig secretaris en (destijds) hoofd van de school in Middelaar tekende over de beginjaren het volgende op:

Orkest in podiumoutfit 2009

Voorste rij v.l.n.r.: Sandra Overkamp, Crissy Janssen, Cindy Gerrits, Sylvia Derks, Ans Hubers, Marieke Lemmen

2e rij: Henk Verheijen, Niels Fontein, Roel Horsten, André Keizer (dirigent), Piet van Uffelen (voorzitter), Lamber Aarts, Diny Thoonen, Linda Ambrosius

3e rij: Theo Vullings, Thea Verheijen, Joop Verweij, Thea Fontein, Joep Ambrosius, Theo Ambrosius, Henk Ambrosius, Henk Fontein, Judith Janssen, Hub Janssen

4e rij: Mark ten Haaf, Pierre Venbrux, Marc van Megen, Léon Horsten, Toon van Dijk, Geert Ambrosius

achterste rij: Piet Thoonen, Willy Janssen, Piet Beuming, Gerrit Gerrits v.d. Ende, Dennis ten Haaf, Hans Thoonen, Wim Horsten. (foto: Bosten)

Fanfare en drumband bij het planten van de Beatrixboom op het kerkplein t.g.v. de inhuldiging van koningin Beatrix: 30 april 1980 (foto: archief fanfare)

“Onmiddellijk na de Eerste Wereldoorlog, toen na de demobilisatie een groot aantal jongelui naar hun geboortedorp, Middelaar, terugkeerden, werd de behoefte gevoeld om voor deze jongelui iets op te richten, wat hen nuttig en aangenaam zou kunnen bezighouden in hun vrije tijd, en dat tevens de saamhorigheid en gezelligheid van het dorpsleven zou bevorderen. Eerst werd gedacht aan de wederoprichting van de vroegere liedertafel Orpheus.

Maar toen in het voorjaar van 1919 deze initiatiefnemers bijeenkwamen, werd besloten een fanfare op te richten, die de naam zou dragen van “St. Caecilia”, de patrones van de muziek.

Een huis-aan-huis-collecte bracht ruim f 800,-- op. Ook de gemeente zegde een jaarlijkse subsidie toe van f 100,-- en de Weledelgeboren Heer M. Vroeg, van kasteel Mokerheide, garandeerde een jaarlijkse bijdrage van f 150,--. Vervolgens werd een bestuur gekozen bestaande uit de heren P. Gommans, voorzitter; J. van de Logt, directeur; P. Claessens, secretaris-penningmeester, W. Janssen, H. Toonen, P. Beuming en H. Hendriks, leden.

Op 2 november 1919 werd in de oude school de eerste repetitie gehouden, en in 1920 werden reeds concerten gegeven en verleende de fanfare haar zeer gewaardeerde medewerking bij kerkelijke en burgerlijke feestelijkheden. Bij haar eerste lustrum in 1924 kreeg de fanfare een vaandel, ontworpen en vervaardigd door Juffrouw Smits uit de Zevenbergen (Plasmolen), en werd een vaandelwijdingsfeest ge-

houden waaraan de zustergezelschappen uit de omgeving deelnamen”.

Tot zover meester Claessens.

Na het eerste lustrum in 1924, volgden nog vier lustra. Totdat in 1940 de oorlog uitbrak.

Tijdens de oorlog lag de fanfare volledig stil omdat zij zich niet wilde aansluiten bij de “Kulturkammer” en van de bezetter geen muziek meer mocht maken.

25 jaar bestaan

In 1944 bestond de fanfare 25 jaar. De omstandigheden waarin Middelaar verkeerde lieten echter niet toe dat dit werd herdacht, laat staan gevierd. Het dorp was zwaar getroffen door oorlogshandelingen en dat gold ook voor de fanfare: alle instrumenten, muziekpartituren, archief en het vaandel waren totaal verwoest. Bij de installatie van Theo Driessen als nieuwe pastoor van Middelaar op 2 september 1945, zorgde de fanfare voor de muziek maar wel met geleende instrumenten uit het naburige St. Agatha. Baanbrekend werk werd verricht door Thei Verheijen, van 1945 tot 1960 fanfarevoorzitter. Samen met Pastoor Driessen ging hij na de oorlog persoonlijk op pad om nieuwe instrumenten aan te schaffen. Vele malen zijn zij afgereisd naar de instrumentenfabriek in Eindhoven.

Door inzet van eigen leden en een donatie van adoptiegemeente Tubbergen kreeg St. Caecilia spoedig financiële middelen voor de aanschaf van nieuwe instrumenten. Daardoor kon in juni 1949 op grootse wijze het 30-jarig bestaan gevierd worden.

Fanfare St. Caecilia bij de viering van het 30-jarig bestaan: 6 juni 1949

v.l.n.r. voorste rij: Piet ten Haaf, Gerrit Horsten, Jan Simons

Zittend: Hendrik Smits, Frits Verweij, Frans Koenders, Thei Verheijen(voorzitter), Jan van de Logt(dirigent), Pierre Claessens, Louis Sengers, Hans Lemmens

2e rij: Gradje Spikmans Gerrit Janssen, Albert Franken, Albert Francissen, Frans Siebers, Sjang Schonhoven, Jan Thoonen, Roelof Horsten

bovenste rij: Frans Giebels, Albert Lemmen, Harrie Lemmens, Albert Lamers, Toon Bouhuis, Gerrit Ambrosius, Jan Teunissen, Frans Verheijen, Jan Derks (foto: archief fanfare)

Drumband in het nieuw, augustus 1965

Voorste rij v.l.n.r.: Eef Bus, Piet Smits, Henk Ambrosius, Jan Verheijen, Mari van Vugt.

2e rij: Wiel Francissen, Harrie Bus, Pierre Venbrux, Joop Smits, Frans Maas (foto: archief fanfare)

Voorzitters

In 1960 werd Theo van Groningen de nieuwe voorzitter, maar niet lang daarna is hij overleden. Daarna werd Frans Siebers aangesteld, die ook veel voor de

vereniging betekend heeft. Hij werd in 1968 opgevolgd door Gerrit Ambrosius, die de fanfare op bewonderenswaardige wijze door een moeilijke periode hielp.

Gerrit droeg in 1976 de voorzittershamer over aan Sjef van Beek. Hij heeft tot eind 1996 de vereniging geleid en organisatorisch vernieuwd. Helaas is hij in oktober van datzelfde jaar overleden. Sjef werd opgevolgd door Ben Liesting. Hij heeft maar korte tijd leiding mogen geven aan de vereniging; hij overleed na een ernstige ziekte in mei 1999. Onder zijn voorzitterschap is de financiële administratie grondig herstructureerd.

Zijn opvolger Piet van Uffelen is nu al weer ruim tien jaar de gewaardeerde leider van de vereniging. In die jaren is de rol van voorzitter drastisch veranderd en te vergelijken met die van een manager in een bedrijf. Ook het bestuurslidmaatschap is al lang geen ere-

baantje meer; van een bestuur wordt verwacht dat het daadkracht, affiniteit en betrokkenheid toont. Van groot belang is ook dat de taken worden verdeeld over de specifieke deskundigen in een bestuur.

De iconen van de fanfare: Jan Teunissen (links) en Harrie Lemmens. "Samen 100" 17 juni 1984 (foto: Marieke Lemmen)

Concours

Was in de jaren zeventig en tachtig het deelnemen aan concoursen een belangrijke hoofdactiviteit voor de vereniging, inmiddels is dat al lange tijd niet meer het geval. Het kost te veel tijd en inspanning en brengt nogal eens onrust binnen het orkest; het bereiken van zo'n muzikaal hoogtepunt is moeilijk, maar het handhaven van het behaalde niveau is nog moeilijker. Bovendien blijft er op die manier nauwelijks tijd meer over voor de eigen dorps activiteiten. De laatste keer dat het orkest heeft deelgenomen aan een federatief concours was op 19 november 1983 in Boxtel. Dit onder leiding van Jan Eijkhout. Hij is één van de dirigenten die veel heeft bijgedragen aan de vorming van de fanfare; Jan Eijkhout volgde in 1966 Gerrit Hermsen op en voelde heel goed de sfeer aan binnen de gelederen en wist daar op de juiste wijze op in te spelen.

Op het concours in Boxtel werd een eerste prijs behaald: de fanfare is op een hoogtepunt met de concoursen gestopt. Het optreden in Boxtel was tevens het laatste optreden van Jan Eijkhout, die vanwege ziekte terug moest treden. Hij werd achtereenvolgens opgevolgd door Hans Cranen uit Cuijk, Gerrit Stoffele uit Heijen en Geert Jacobs uit Groesbeek, die allen hun eigen stempel op de fanfare hebben gedrukt.

Dirigent Jan Eijkhout mei 1981

‘Niet om de punten’

De laatste tientallen jaren is de fanfare er op de eerste plaats om gezelligheid te brengen voor de eigen mensen én in de gemeenschap. Daarbij is het uitgangspunt: “Blazen om de muziek en niet om de punten”.

Met de komst van de huidige dirigent André Keizer in 1998, werd dit adagium extra kracht bij gezet. André wist de traditionele fanfare te veranderen in een modern fanfare-showorkest; een veelzijdig orkest dat muziek maakt met een heel andere insteek dan de traditionele fanfaremuziek. De vele themaconcerten van de afgelopen jaren hebben dit laten zien. De muziek loopt tegenwoordig uiteen van pop tot filmmuziek, aangekleed met zang, dans en lichteffecten.

Opleiding

Om ervoor te zorgen dat leerlingen, die zich bij de fanfare aanmelden, het muzikale niveau weten te bereiken dat voor deelname aan het orkest noodzakelijk is, heeft de vereniging voor de koperblazers en slagwerk een eigen opleiding waar de landelijk erkende diploma's kunnen worden behaald. Gelukkig bestaat er bij de Middelaarse jeugd een groeiende belangstelling om actief bezig te zijn in een muziekorkest. Een gedegen muzikale opleiding kan ook van grote waarde zijn in hun verdere leven.

*Koninklijke onderscheiding voor Gerrit Ambrosius temidden van het bestuur
V.l.n.r.: Hein van den Hoogen, Pierre Venbrux, Harrie Janssen, Sjef van Beek, Gerrit Ambrosius, Theo Ambrosius,
Thé Kreuzer, Martien van Haren, Theo Sengers. 29 april 1980 (foto: archief fanfare)*

Dirigent André Keizer, mei 1999 (foto : Marieke Lemmen)

Achterban

Van essentieel belang is natuurlijk ook dat er een achterban bestaat: mensen die de vereniging steunen, zowel in ideologische als in financiële zin. Zonder achterban kan een vereniging niet bestaan: onze donateurs, de fanclub, het koffieteam, de vele vrijwilligers, de “Club van 100” en niet in de laatste plaats het gemeentebestuur en het Prins Bernhard Cultuurfonds. Voor allemaal grote waardering.

Jubileum

Naast de vele jubileumvieringen in de afgelopen jaren, heeft het fanfareorkest in de zomer van 2009 een indrukwekkend ‘promsconcert’ gegeven ter gelegenheid van haar 90-jarig bestaan. Dit concert vond plaats in de botenhal van jachthaven Eldorado in Plasmolen.

Na afloop van het concert ontving fanfarelid Henk Verheijen de koninklijke onderscheiding “Lid in de Orde van Oranje Nassau”. Henk staat bekend als de

duizendpoot en technisch manager van de fanfare. (Overigens is Henk niet de enige binnen de fanfare die deze onderscheiding ten deel viel: Hans Lemmens, Gerrit Ambrosius en Pierre Venbrux gingen hem voor.) In september van het afgelopen jaar werd het jubileum afgesloten met een prachtig concert door het Orkest van de Koninklijke Luchtmacht met als thema: Sound of Freedom.

Bevrijdingsconcerten 2010

Natuurlijk gaat de fanfare ook in 2010 met veel enthousiasme verder. De eerstvolgende themaconcerten staan in het teken van 65 jaar Bevrijding. Deze concerten worden gehouden op zaterdag 8 mei in het Dörpshuus om 20.00 uur en op zondag 9 mei om 14.30 uur eveneens in het Dörpshuus te Middelaar.

Tentoonstelling 65 jaar Bevrijding

Er wordt een tentoonstelling ingericht rondom de bevrijdingsconcerten van fanfare St. Caecilia, georganiseerd door Stichting Heemkundekring De Grenssteen (www.degrenssteen.nl) en de Stichting Remember September 1944.

(www.rememberseptember1944.com)

De tentoonstelling is geopend op 8 mei vanaf 13.00 uur in het Dörpshuus Middelaar en op 9 mei vanaf 11.00 uur eveneens in het Dörpshuus.

St.Caecilia: van toen tot nu

- 1952: Muziekconcours in Hees (bij Nijmegen)
1e prijs
- 1962: Drumband opgericht
- 1968: Ingebruikneming nieuw vaandel
- 1969: Viering 50-jarig bestaan
- 1970: Muziekconcours in Sprundel: 1e prijs met promotie
- 1973: Het penningmeesterschap wordt losgekoppeld van het secretariaat
- 1974: Muziekconcours in Vierlingsbeek: 1e prijs
- 1975: Eerste prijs voor de drumband op het marsconcours in Kerkdriel
- 1976: Gerrit Ambrosius benoemd tot erevoorzitter
- 1977: Deelname taptoe Venray
- 1978: Muziekconcours in Vught: 1e prijs
- 1980: Presentatie nieuwe uniformen
- 1984: Harrie Lemmens en Jan Teunissen samen
100 jaar lid van de fanfare
- 1999: Piet van Uffelen benoemd als voorzitter
- 1999: Eerste themaconcert o.l.v. André Keizer
"Een reis om de wereld in 80 jaar"
- 2000: Millenniumconcerten i.s.m. harmonie
Erica Mook
- 2008: Oprichting seniorenorkest "DIVERS"
- 2009: Presentatie nieuwe kostuums voor de jubilerende fanfare St. Caecilia

Verhalen uit de straat

Een jaar of zeven zal ik geweest zijn toen ik samen met mijn vader voor mijn verjaardag twee konijnen uit ging zoeken bij Antoon (Toon) Goossens. Toon opende de deur van de schuur behorende bij zijn ouderlijk huis en ik stapte het paradijs binnen. Waar ik ook keek, overal konijnen! Op de terugweg, intens tevreden met mijn konijnen, kon ik niet anders dan constateren dat Toon Goossens een rijk mens moest zijn. Nooit had ik iemand ontmoet die zoveel konijnen had om mee te spelen....Het is nu 40 jaar later.

Wie

Antoon Goossens (geboren te Mook op 15-08-1949) gehuwd met Ank van IJendoorn (geboren te Mook op 10-12-1955); zij krijgen twee zonen: Bart en Bob.

Geboortegrond

Ik ben geboren op de hoek van het Violenstraatje en de Kerkstraat. Het huis is in 1915 herbouwd nadat het in 1913 volledig was afgebrand, mijn vader was toen een peuter. Het was dus ook zijn ouderlijk huis.

Ons gezin bestond uit mijn vader en moeder en drie jongens en een meisje.

We stammen uit een zeer oud Mooks geslacht. Op de familiestamboom is te zien dat de eerste in Mook geboren Antoon Goossens het levenslicht zag op acht december 1756. De naam Antoon is dus door de eeuwen heen in de familie gebleven.

Mijn geboortegrond is me dierbaar wat blijkt uit het feit dat ik vijf keer verhuisd ben maar niet van mijn geboortegrond ben afgeweest. Van oorsprong liep ons perceel van de Kerkstraat tot aan de Maas. Later zijn daar de woningen van het Kempke gebouwd. Nu woon ik op de plek waar vroeger onze tuin en boomgaard was.

Gemis

Wat ik mis uit mijn jeugd is 'de open deur'. Kwamen we van school dan zat er altijd wel iemand. Mijn vader was veehandelaar en was vaak 's middags thuis, meestal zat er wel een buurman of een boertje uit de

Geboortehuis Antoon Goossens op de hoek Kerkstraat-Violenstraatje te Mook

Op een oude familiefoto staat vader Albert Goossens, tweede van rechts, op ongeveer 17 jarige leeftijd

buurt. Mensen kwamen gewoon even aan en dat bracht een ongedwongen gezelligheid met zich mee. Mijn moeder kwam uit Brabant, Veghel, uit een gezin van negen kinderen. Zondag's kwam dat op bezoek en was het met elkaar spelen op de hooizolder of op ons weiland op de Mookse Broek. Het zomaar ergens achterom binnenlopen mis ik. Ik heb een fijne jeugd gehad. We hadden het goed.

Antoon Goossens (rechts) in 1951 met zus Wilhelmien en twee konijnen

Maar het verongelukken van mijn broer Henk op 15-jarige leeftijd heeft een grote stempel op ons gezin gedrukt. Ons gezin was daarna niet meer compleet.

Schooltijd

Na schooltijd speelde ik veel buiten met jongens uit de buurt. Hutten bouwen etc. maar ook voetballen tegen andere buurten, bijvoorbeeld de Kerkstraat tegen de Mortel. Het waren halve veldslagen.

De kerk was ons rovershol. In die tijd was de kerk nog de hele dag open. Ik herinner me dat we een keer een jongen geboeid en geblinddoekt tussen de kerkbanken hadden gelegd. Wij zaten elders in de kerk verstopt. Hoe weet ik nu nog niet maar opeens stond er een politieagent in de kerk. In de veronderstelling dat het een van ons was riep de geblinddoekte jongen: 'Hands up' en was stomverbaasd toen zijn blinddoek naar beneden werd gedaan door een agent.

Toen ik in de zesde klas van de lagere school zat bestond de klas uit een stuk of twintig jongens. Het was in die tijd dat er een nieuw schoolhoofd kwam. Deze meneer Steentjes zorgde voor een ware revolutie. Het werd helemaal anders. Hij wilde er iets van maken. We mochten boeken lenen, de schoolbiblio-

theek werd dankzij hem geboren. Hij draaide films. Een groepje van zes jongens wilde verder. Eentje wilde naar de landbouwschool en de overige vijf, waaronder ikzelf, naar de Mulo. Daar moest je toentertijd toelatingsexamen voor doen. Meneer Steentjes deed er alles aan om ons te helpen goed te scoren op dat toelatingsexamen. Zo gaf hij ons bijvoorbeeld Franse les ter voorbereiding. Ondanks zijn pogingen kwam ik bij dat toelatingsexamen voor wat betreft Frans niet verder dan het vertalen van de woordjes 'le' en 'la'. Maar ik werd aangenomen en heb als enige van ons vijf de Mulo na 4 jaar, met goed gevolg afgerond. De Mulo was in Gennep en in de zomer fietste ik daar naar toe, in de winter kon je een maandkaart voor de bus kopen. Die kostte toen 9 gulden. Die maandkaart kon je bestellen en afhalen bij Hendriks, daar waar nu de Chinees zit.

Leerplicht was er tot je vijftiende en ik ben op mijn zestiende gaan werken in Nijmegen bij een installatiebedrijf als leerling-electromonteur. Ik heb toen ook de avondschool gedaan. In 1970 moest ik in militaire dienst en in 1973 ben ik als gloeitechnicus gaan werken bij Smit in Nijmegen. In 1989 heb ik

een afdeling uitgekocht en ben daarmee als zelfstandig ondernemer verder gegaan onder de naam Smit Gloeidienst B.V.

Vader Albert

Mijn vader heb ik altijd een bijzonder mens gevonden. Hij was wijs en ik heb een diep respect voor hem. Het was een snoepkont bovendien. Mijn moeder ging eens met mijn zus boodschappen doen. Ze waren wat vergeten en gingen dat thuis even halen. Vader troffen ze aan met de pot met appelmoes, ze waren nauwelijks de hoek om geweest. Zoals in die tijd gewoon was, deed mijn vader niets in het huishouden. Alleen die keren dat mijn moeder een paar dagen op familiebezoek ging in Veghel. Vader kookte dan. En dat was feest. Onder het mom van 'allemaal goed spul, dat moet ook goed smaken' aten we gebakken sla en peperkoek in de soep en het was nog lekker ook. Kwam hij terug van de markt in Nijmegen dan kocht hij voor ons allemaal mergpijpjes (die vond hij bijzonder smakelijk), ze waren op voor hij thuis was. Had moeder pudding gemaakt, waar ze hem ook verstopte, hij vond het.

Tijdens de eerste carnavalsoptocht te Mook in 1958, sleepte deze groep de eerste prijs in de wacht. Van links naar rechts: Piet Thomassen, Antoon Goossens, Albert Goossens (broer van Antoon), Willy Thomassen, Henk Goossens (broer van Antoon) en Alfons Thomassen

Mijn vader was zoals gezegd veehandelaar. Hij kocht vee op in Mook en Middelaar en dat werd op maandag met de vrachtwagen naar de markt in Nijmegen vervoerd. Hij handelde vooral in biggen. Om de week stond hij op de markt van Cuyk en Oss en elke woensdag in Den Bosch.

Hij was een goede handelaar. Om met zijn woorden te spreken: hij ging met een halve portemonnee en kwam met een hele terug. Ik denk dat ik dat van hem heb, ook ik heb op het juiste moment mijn bedrijf gekocht. Thuis hadden we wat kleinvee en kippen, kalkoenen, ganzen, eenden en jawel konijnen. Meest voor eigen gebruik.

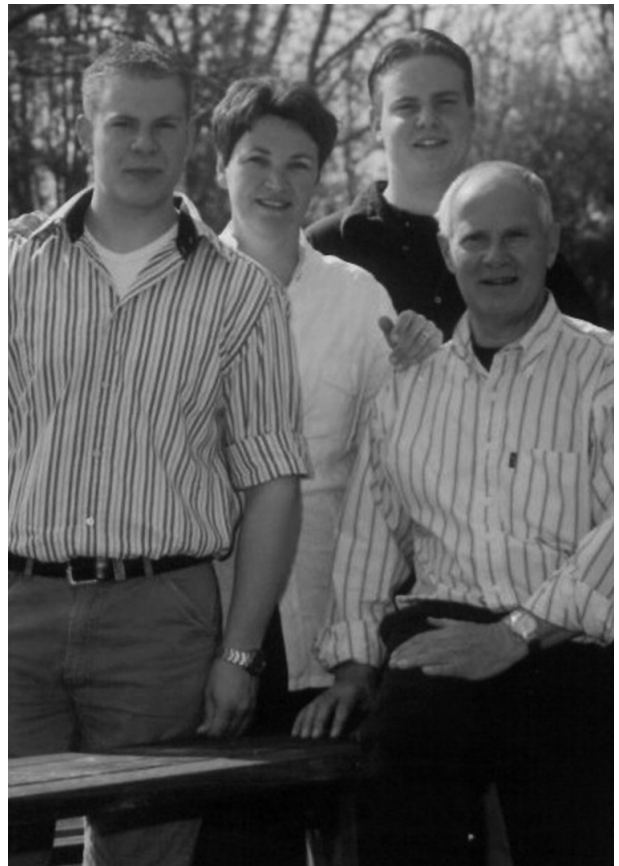
Mijn vader kon goed dichten. Ank (vrouw van Antoon) riep eens zijn hulp in voor het maken van een Sinterklaasgedicht. Ik las twee woorden en zei tegen Ank: “dat heb jij niet gemaakt, dat heeft vader gedaan”. Op Sinterklaasavond en alleen dan mochten we de schoen zetten, in ons geval de klomp. Mijn vader maakte dan voor alle vier zijn kinderen een klomp gesneden uit een mangel (voederbiet), dat vond het paard van Sinterklaas fijn.

Het was niet echt stropen want het was voor eigen gebruik, voor de sport legde hij een lijn in de Maas om paling te vangen. En ik denk dat mijn vader de enige is in Mook die hier ooit een zalm uit de rivier heeft gehaald. Waar nu het kanaal is, was toen een sloot met een sluisje met twee deurtjes. Men had ontdekt dat er een zalm in de sloot zat. Hoe dat beest er gekomen is, is onduidelijk, de Maas was toen wel veel schoner dan nu. Velen hadden geprobeerd het beest te vangen maar tevergeefs. Mijn vader bestudeerde het gedrag van de zalm, maakt een strop en had de vis binnen een kwartier te pakken.

Geestig was hij ook. Ik had mijn eerste horloge gekregen en op de een of andere manier had ik het idee dat je een horloge droeg aan je rechterpols. “Nee”, zei mijn moeder, “dat moet links”. “Vader heeft het toch ook zo”. Op dat moment kwam mijn vader binnen met zijn horloge aan zijn rechterpols. Hij had het gesprek gehoord in de keuken en zijn horloge snel van links naar rechts verplaatst waardoor mijn moeder flink in verwarring raakte.

Moeder Sjaan

Het ondernemerschap zat zowel in de familie van vaders- als moederskant. Maar mijn moeder was een echte kloek. Ze was de oudste dochter uit een gezin met negen kinderen. Ze heeft gediend tot ze trouwde. Een liefdevolle verzorgende vrouw. Haar creativiteit in de keuken is beroemd. Van niets kon ze de lek-

Een recente foto van het gezin Goossens-Van Ijzendoorn met van links naar rechts: zoon Bob, moeder Ank, zoon Bart en vader Antoon

kerste dingen maken. Ze las graag en was met plezier bezig met haar bloemen in de tuin waar ze veel van wist. De liefde voor de natuur heb ik van haar gekregen. Ze zag veel, van vogels tot bloemen en het landschap. Een ritje met de auto van Mook naar Venlo was voor haar een feest omdat er zoveel in de natuur te zien was. Ja, de natuur beleven dat heb ik van haar.

Bij mijn ouders is de vonk overgeslagen op kermis van Heumen. Bij Ank en mij op de kermis in Mook.

Het dorp Mook, toen en nu

Daar kan ik kort over zijn. De Mookse samenleving, veel kleiner in inwonersaantal dan nu, was mede door het verenigingsleven (Don Bosco, de harmonie, Eendracht) een hechte samenleving. Iedereen kende iedereen. Nu ben je veel meer anoniem in je eigen dorp. Een vreemde soms.

Ik heb Mook van een plattelandsdorp zien veranderen in een forenzendorp. Zelf ben ik ook van dorpsjongen een superforens geworden.

Ik heb het altijd als prettig en als een voorrecht beschouwd in Mook te mogen zijn opgegroeid en te mogen leven. Ik wil hier niet weg.

Vijftig jaar tafeltennis in Molenhoek

Op 16 januari 2010 vierde de Molenhoekse tafeltennisvereniging DTS, Door Training Sterk, haar 50-jarig jubileum met een receptie en een feestavond in gemeenschapshuis "De Wieken".

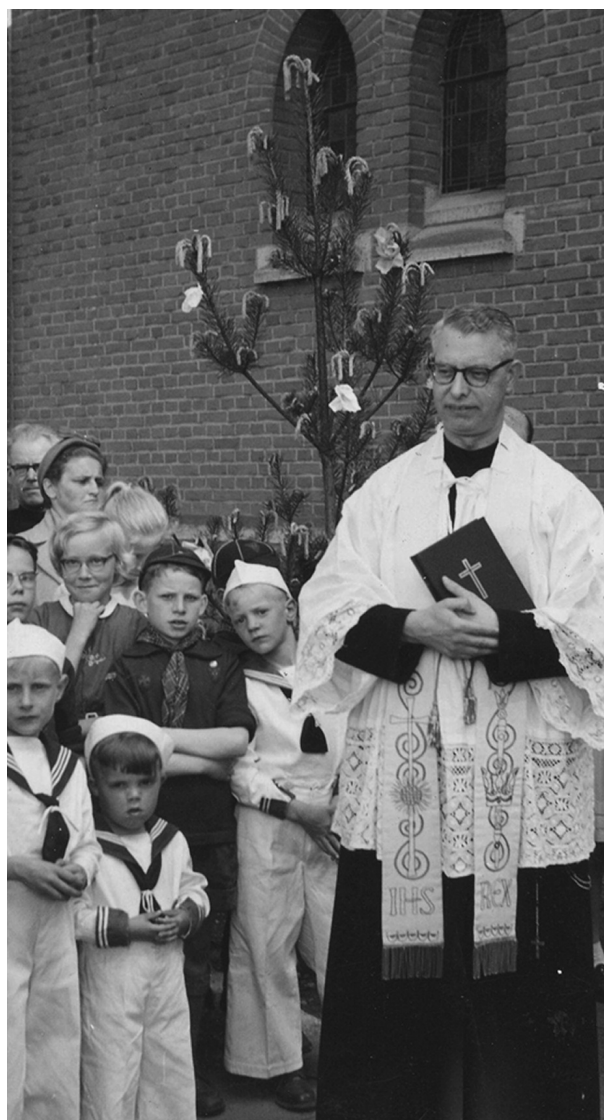
Hoe ontstond deze vereniging, de eerste sportvereniging in Molenhoek, hoe reilde en zeilde zij in al die jaren en wat waren haar grootste successen? Hierover gaat dit verhaal.

Oprichting

Molenhoek was eind jaren vijftig van de vorige eeuw een dorp met enkele honderden inwoners. Opvallend is dat er veel winkels, eenmansbedrijven, waren. Zo waren er vier kruideniers waarvan drie bakkers; er was een viszaak, een kaasboer, een groenteboer, een schoenmaker, een winkel met huishoudelijke artikelen, een fietsenzaak met smidse, een tuiniersbedrijf en een elektriciteitswinkel. De meeste winkels waren gelegen in en rond de Stationsstraat. Verder waren er champignonkwekerijen, wasserijen en enkele industrieën. Het dorp waarvan veel wegen nog zandwegen waren, werd gedomineerd door het klooster "Mater Dolorosa" van de paters Passionisten en de kerk "Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten".

Pater Martinus Zwanenburg, een pater Passionist, was in juni 1958 geïnstalleerd als rector van het nieuwe "Rectoraat van Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten". De bouw van een parochiehuis als centrum van allerlei activiteiten, met name voor de jeugd, stond bij hem hoog op het verlanglijstje. In de Noord-oostpolder in Espel werd voor 4200 gulden een barak aangeboden en nadat deze was goedgekeurd, gekocht, afgebroken, vervoerd en weer opgebouwd en ingericht, werd op Tweede Pinksterdag van het jaar 1959 het parochiehuis ingezegend en geopend.

Juni 1958: installatie van pater Martinus Zwanenburg als rector (foto: parochie O.L.V. van Zeven Smarten, Molenhoek)

*Feestelijke inzegening van het parochiehuis in 1959
(foto: parochie O.L.V. van Zeven Smarten, Molenhoek)*

Eind 1959 ontstond bij Mieke Peters en haar vriend Ger Janssen Reinen, met wie zij later in het huwelijk trad, het idee voor de jongeren in Molenhoek een vereniging te starten. De ouders van Mieke Peters hadden een fruitbedrijf op de "Grote Lier" in Molenhoek en kenden pater Martinus. Op 21 december 1959 belden Mieke en Ger pater Martinus, die direct zeer enthousiast reageerde. Tijdens dit telefoongesprek werd

besloten een tafeltennisclub op te richten. Daarbij zal een belangrijke rol gespeeld hebben dat Ger Janssen Reinen al lang dit spel beoefende. Door pater Martinus werd het parochiehuis als oefenruimte toegewezen.

Reeds een dag later op 22 december gingen Mieke en Ger naar de tafeltennisvereniging Union in Malden om een trainingsavond bij te wonen en advies te vragen. Het belangrijkste advies was klein beginnen met ongeveer tien leden en één (wedstrijd)tafel. Ook werd een paar dagen later de tafeltennisvereniging in Heumen bezocht. Bij het KAB (Katholieke Arbeiders Bond) in Malden kon een tafel worden geleend, die naar Molenhoek werd overgebracht.

Terwijl Mieke en Ger druk bezig waren met het spel (ze kochten op 29 december balletjes en boekjes met de spelregels en op 31 december een wedstrijdnet met steunen), was pater Martinus actief met de ledenwerving. Zo plaatste hij in het parochieblaadje van 2 januari 1960 een eerste oproep om zich aan te melden als lid. Helaas leverde dat slechts één reactie op. Met een oproep, afgelezen in de kerk op 3 januari had hij meer succes. En zo waren er op de oprichtingsvergadering, op 9 januari, 25 geïnteresseerden aanwezig. Er gaven zich die avond 15 mensen op als lid, 9 junioren en 6 senioren. Ook werd er een voorlopig bestuur gevormd bestaande uit pater Martinus, geestelijk adviseur, Ger Janssen Reinen, trainer, en Mieke Peters, secretaresse.

Op de oprichtingsvergadering werd besloten dat naast inschrijfgeld de wekelijkse contributie zou be-

*Het oude parochiehuis/gemeenschaps-huis in Molenhoek
(1971)
(foto: Ger Mulders)*

dragen 15 cent voor junioren (9 t/m 15 jaar) en 35 cent voor senioren (16 jaar en ouder). Batjes moesten door de leden zelf worden aangeschaft, maar balletjes werden door de vereniging betaald. Een dag na de vergadering werd bij de tafeltennisvereniging in Heumen afgesproken dat de trainer aldaar op de eerste trainingsavond de spelregels zou komen uitleggen en een demonstratie zou geven. Op die eerste avond, 20 januari 1960, gaven nog 6 junioren zich op als lid. Uit een krantenadvertentie bleek er een tafel in Nijmegen overgenomen te kunnen worden, zodat de geleende tafel op 23 januari terug kon naar Malden. Later werden ook tafels overgenomen van de tafeltennisvereniging Cevalum uit Cuijk die werd opgeheven. Voor de betaling daarvan werd een lening gesloten bij pater Martinus!

Accommodaties

Vanaf de start van de vereniging vonden trainingen en wedstrijden plaats in het parochiehuis. Tot 1971 was de exploitatie van dit gebouw in handen van het kerkbestuur. Toen werd dit overgedragen aan de Stichting Leefbelangen Molenhoek. Een jaar later werd het parochiehuis overgedragen aan een nieuwe stichting en wel Stichting Gemeenschapshuis De Wieken. Omdat het parochiehuis in de loop der tijd erg bouwvallig was geworden en zo langzamerhand op instorten stond, werd besloten tot de bouw van een nieuw gemeenschapshuis. De eerste spade ging op 10 december 1976 de grond in en op 1 oktober 1977 was de opening een feit. Twee weken daarvoor was het oude parochiehuis gesloopt.

De Wieken was vergeleken met het oude parochiehuis een enorme vooruitgang. Er was een grote zaal, er waren gescheiden kleedkamers met douchegelegenheid en er was een gezellige bar. Maar al snel bleek dat de vloer een zeer groot probleem was. Deze was veel te glad en dus ongeschikt voor tafeltennissers; vele slip- en valpartijen waren het gevolg. Na jaren van overleg kon verhuisd worden van de begane grond naar de kelder. De benedenverdieping werd door de inzet van enkele leden omgetoverd tot een schitterend "eigen" home en kon in 1985 in gebruik genomen worden.

Niet alleen tafeltennis

In het oude parochiehuis werd niet alleen getafeltennist. Zeer gewaardeerd waren de donateuravonden waarop de leden van DTS sketches en een toneelstuk opvoerden. Deze avonden werden in de jaren zestig en zeventig eenmaal per jaar gehouden als blijk van waardering voor de donateurs die de vereniging financieel steunden. Zo lezen we in de aankondiging van de donateuravond op zaterdag 11 januari 1964 dat na de opening eerst het clublied werd gezongen gevolgd door twaalf sketches en muziekoptredens, met na de pauze een toneelstuk. Het clublied was erg lang, meer dan tien coupletten, waarin allerlei leden, ook bestuursleden op de hak werden genomen en als refrain had:

Hier bij dat clubje daar met je wezen

Hier bij dat clubje daar moet je zijn

Hier is sport voor alle mensen

Ja, hier is sport voor groot en klein

Deze foto werd in de eerste helft van 1960 gemaakt in het oude parochiehuis. Op de achterste rij geheel links trainer Ger Janssen Reinen en vierde van links Mieke Peters

Huidige speelruimte in de kelder van gemeenschapshuis "De Wieken"

Koffietafel ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan. Op de rechterfoto achter de tafel van links naar rechts: Huub Geurts, Lyda (Geurts) Rikken, Harrie Keukens, Nelly (Keukens) Tunnissen, André van Aernsbergen, pater Franciscus van Vliet, Piet Geurts, Igna (Geurts) Roosenboom en Mientje (Lucassen) Roording. Op de voorgrond (met bril): Elly Moors

Naast de donateuravonden, waarop pater Franciscus van Vliet (in 1963 de opvolger van pater Martinus als geestelijk adviseur) vaak achter de piano zat, werden er Sinterklaasavonden georganiseerd. Ook waren er buitenactiviteiten zoals het meedoen aan wandeltochten zoals de Kalorama-wandeltocht. Ook werd er gevoetbald tegen de paters Passionisten, zoals op Tweede Paasdag 1965 op een terrein achter het klooster in de Stationsstraat. Een hoogtepunt in de jaren 1968 tot 1985 was de jaarlijkse uitwisseling tussen DTS en een tafeltennisvereniging in Hoonhorst, ge-

legen tussen Zwolle en Ommen. Deze vereniging was opgericht door de destijds oud-voorzitter van DTS Piet Geurts. Daarbij werd niet alleen getafeltennis maar ook gevoetbald.

Tot de ingebruikname van gemeenschapshuis "De Wieken" waren de pleisterplaatsen voor DTS-ers café "De Heumense Molen" aan de Rijksweg en café-pension "Viaduct" gelegen in Mook direct links na het spoorwegviaduct. Hier werd gekaart en gedronken en werden kampioenschappen gevierd.

Donateuravond in 1975 met André van Aernsbergen en Marja Busser

Op de donateuravond bij het 25-jarig bestaan trad het duo Appie en Happie op. Links Harrie Keukens in de rol van Happie en rechts André van Aernsbergen als Appie

Deelname van DTS aan de Molenhoekmars. Tweede van links leidster Mientje (Lucassen) Roording

Café-pension "Viaduct" in Mook (1961). (foto: Ger Mulders)

Het clubblad DTS- flitsen, november 1968

Aankondigingen van donateuravonden, uitslagen van competitiewedstrijden en verslagen van feestavonden werden in de jaren 1966 t/m 1971 vermeld in het eigen clubblad DTS-flitsen. In 1990, 1991 en 1992 verscheen dit blad in een nieuwe vormgeving, maar omdat het schrijven voor dit blad maar door een of twee personen werd gedaan ging het vrij snel ter ziele.

Wedstrijden en kampioenschappen

Startte DTS in 1960 met 15 leden, al snel nam het aantal leden toe en bereikte op een gegeven moment een maximum van circa 90. Daarna nam het aantal af tot 55 à 60 in 1985, maar bleef stabiel tot 2000. Nu is het aantal leden 41, waarvan 6 jeugdleden en 10 recreanten. Van de 25 overige leden spelen er 15 in competitieverband. Deze 15 leden zijn verdeeld over vier teams, DTS-1, DTS-2, DTS-3 en DTS-4 en spelen in de tweede, derde, vierde en zesde klasse van de afdeling Gelre.

Vroeger werd gespeeld in de afdeling Gelderland van de NTTB. In deze afdeling werden zowel de meisjes als de jongens kampioen. Teams bij de jeugd en de senioren bereikten de hoogste afdelingsklasse. Ook speelde in het begin van de jaren tachtig een dames-team op landelijk niveau. Eén van de meest aansprekende successen was het winnen van de Wilt-schutbeker, een waardevolle wisseltrofee in de afdeling Gelderland. Op deze beker werd twee keer beslag gelegd, in 1965 en in 2005.

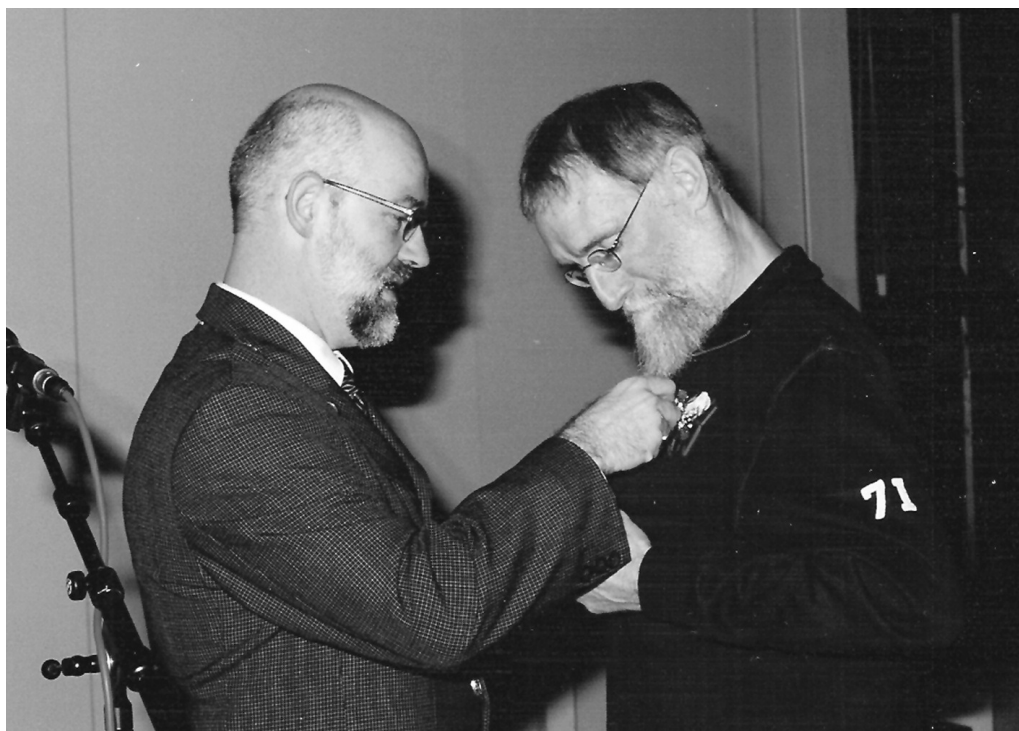
In de jaren 1992, 1995 en 2000 zijn enkele leden van DTS naar Lloret de Mar aan de Costa Brava in Spanje gegaan. Zij namen daar deel aan een groot tafeltennistoernooi.

Competitieteam in de jaren zeventig. Van links naar rechts André van Aernsbergen, Henk Janssen en Jos van den Berg

De Wilt-schutbeker, gewonnen in 1965. Van links naar rechts: Igna (Geurts) Roosenboom, Piet Geurts en André van Aernsbergen

André van Aernsbergen ontvangt in januari 2000 de gemeentelijke Speld van Verdienste uit handen van locoburgemeester Wim Janssen van de gemeente Mook en Middelaar

Drie bijzondere leden

Zonder de andere leden en oud-leden tekort te willen doen, moeten drie leden in het bijzonder vermeld worden. Waarom? Omdat deze personen de enigen zijn die al meer dan veertig jaar lid zijn van DTS. Het gaat hier om André van Aernsbergen, Jos van den Berg en Harrie Keukens. André van Aernsbergen, de huidige voorzitter van DTS, is de enige die al bijna vanaf het begin van de vereniging lid is. Hij werd ingeschreven als lid op 1 juni 1960 en is dat dus al bijna 50 jaar! Bijzonder is dat hij nog altijd actief lid is. Voor zijn grote inzet voor de vereniging als onder meer bestuurslid, wedstrijdsecretaris, jeugdtrainer, en organisator van diverse toernooien werd hem bij het 40-jarig jubileum van DTS in januari 2000 de gemeentelijke Speld van Verdienste uitgereikt. Bij het 50-jarig jubileum ontving André van een lid van het hoofdbestuur van de NTTB (Nederlandse Tafeltennisbond) een pen met inscriptie in verband met 50 jaar lidmaatschap van deze bond.

Jos van den Berg is sinds 1965 lid van DTS, dus al 45 jaar. Hij is een bekend figuur in de Nederlandse tafeltenniswereld en dat niet alleen als speler wat hij ruim 20 jaar gedaan heeft, maar meer nog als internationaal tafeltennisscheidsrechter. Tafeltennis: daar staat hij 's morgens mee op en daar gaat hij 's avonds mee naar bed. Het begon allemaal op de Mulo in Gennep, waar in de middagpauze getafeltennist werd. Het beviel hem zo goed, dat hij zich in 1965 aanmeldde als lid van de tafeltennisvereniging DTS

Molenhoek. Van groot belang voor zijn tafeltennis-carrière was Louis Derks van de tafeltennisvereniging OTTV uit Overasselt, die destijds internationaal tafeltennisscheidsrechter was. Jos ging regelmatig met hem mee naar wedstrijden in de Nederlandse competitie. De interesse om ook scheidsrechter te worden werd steeds groter.

Na met succes een theoretisch en een praktijkexamen te hebben afgerond, trad hij in maart 1978 toe tot het Nederlandse scheidsrechterskorps. Inmiddels is hij sinds 1988 Internationaal A scheidsrechter en actief in zowel binnen- als buitenland. In zijn scheidsrechtersloopbaan heeft hij vele hoogtepunten meegeemaakt, zoals de Olympische Spelen voor Gehandicapten (1980) op Papendal, de finale Europa Cup (Champions-League) waarbij hij tweemaal actief was, de Europese kampioenschappen in Zweden en de wereldkampioenschappen in Engeland. Ook was hij in 2009 scheidsrechter bij de finale van de Top 12, een belangrijk Europees tafeltennisevenement. In 1998 is hij aangesteld als wedstrijdsecretaris in de scheidsrechterscommissie, wat inhoudt het aanstellen van alle Nederlandse scheidsrechters in binnen- en buitenland. Recentelijk is hij ook beoordelaar geworden, wat betekent dat hij collega-scheidsrechters moet beoordelen.

Harrie Keukens, de huidige penningmeester, werd lid in 1969 toen hij met zijn vriendin, nu echtgenote, een donateuravond bezocht. Hij heeft diverse functies

binnen DTS bekleed zoals jeugdtrainer, penningmeester en voorzitter. Eenmaal in zijn tafeltennisloopbaan is hij tot verbazing van velen clubkampioen bij de senioren geworden.

Op de receptie bij het 50-jarig jubileum ontving Harrie van de burgemeester van Gennep, sinds zijn huwelijk woont Harrie in Milsbeek, een Koninklijke onderscheiding. Hij werd benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau. Hij ontving deze onderscheiding niet alleen voor zijn vele werk bij DTS, maar ook als vrijwilliger bij de basisschool en de Rooms-katholieke parochie in Milsbeek en als actief kaderlid bij FNV.

Naast de drie bijzondere leden moet ook Trees van den Berg, de vrouw van Jos genoemd worden. Op de receptie bij het 50-jarig jubileum werd ook zij in het zonnetje gezet. Uit handen van de burgemeester van Mook en Middelaar ontving zij de gemeentelijke Speld van Verdienste. Zij heeft deze onderscheiding te danken aan 22 jaar actief bezig zijn bij DTS, onder meer als penningmeester, haar vrijwilligerswerk bij de tafeltennisvereniging OTTV uit Overasselt waar zij al 28 jaar een actieve rol vervult en haar inzet bij de afdeling Gelderland van de NTTB.

Mieke Janssen Reinen-Peters bij het 50-jarig jubileum

Jos van den Berg als internationaal tafeltennisscheidsrechter bij de Masters 2009 in Zoetermeer (december 2009). Links speelster Yana Timina

Bij het 50-jarig jubileum van DTS werd Harrie Keukens benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau en ontving Trees van den Berg de gemeentelijke Speld van Verdienste Van links naar rechts: burgemeester Rob Persoon van Mook en Middelaar, Trees van de Berg, Harrie Keukens, Nelly Keukens en Marlies de Loo, burgemeester van Gennep

Toekomst

In zijn voorwoord in de feestgids van DTS, uitgebracht bij het 50-jarig bestaan, kijkt voorzitter Van Aernsbergen in de toekomst. Hij merkt op dat er op dit ogenblik een grote terugloop is bij de jeugd en dat tegenwoordig ook vaak het verenigingsgevoel ontbreekt. Men geeft de voorkeur aan individueel sporten boven sporten in groepsverband. Er moet dringend aanvulling gezocht worden in de jeugd van 8 en 9 jaar.

Ook moeten oudere leden aangespoord worden om de jeugd te trainen en te begeleiden. Een jeugdafdeling en het bedrijven van wedstrijdsport zijn van wezenlijk belang voor het functioneren van de vereniging in de toekomst. In ieder geval zal het niet liggen aan de financiële ondersteuning van de inwoners van Molenhoek. Nog altijd zijn honderden gezinnen donateur van de vereniging.

Bronnen

- A. van der Donk, P. Beij-Sutmuller: *Molenhoek, aan de rand van de Mookerheide* (2006)
- Feestgids T.T.V. DTS 40 jaar, D.T.S Flitsen (2000)
- *Door Training Sterk: 50 jaar Tafeltennisvereniging* (2010)
- *De kerk van O.L.V. van Zeven Smarten te Molenhoek*. Gedenkboek bij het vijftigjarig bestaansfeest 1934 – september – 1984 (1984)
- *Tussen Maas en Mookerheide* (1970)

Dankwoord

De auteur dankt André van Aernsbergen en Jos en Trees van den Berg, allen van DTS, voor het beschikbaar stellen van materiaal en foto's en voor hun commentaar. Een woord van dank gaat ook naar Mieke Janssen Reinen-Peters voor haar verhaal over de oprichting van DTS.

Een geluk bij een ongeluk

“Ik kan niet”, zei Irma, “ik moet wachten tot mijn zusters thuis komen, anders weten ze niet wat er is gebeurd”. Later heeft de buurman Irma naar de huisarts gereden, zodat hij de snee kon hechten die Irma bij haar reddingspoging had opgelopen.

Papa’s enkels waren toen al door de huisarts gehecht en verbonden en beterden naderhand gelukkig goed. Soms overkomt je dat, je voelt je kriebelig en onrustig. Eigenlijk totaal onverklaarbaar; het is alsof iets je zegt, je moet daar of daar eens poolhoogte gaan nemen. En eens gaan kijken of nog alles goed is. Soms is het iets heel onnozels, als de telefoon die gaat, en een bekende iets belangrijks of minder belangrijks te vertellen heeft. Of het is iets dat veel dieper gaat en achteraf weet je, dat als ik de roep van mijn hart niet gevolgd was, dan had het misschien een mensenleven gekost.

Zoals hier in het volgende verhaal dat mijn zus Irma heeft meegemaakt.

Hier volgt haar verhaal.

Marianne en Thea waren weg die middag en papa en ik waren alleen thuis. Papa was bezig met de tractor, waaraan eigenlijk altijd wel wat te prutsen viel. Hij had de tractor dicht bij deur van de werkplaats staan, zo’n beetje schuin met de neus naar de muur; de messenbalk was naar beneden geklapt. Er moest wat aan gedaan worden. Nou vindt elke uitvinder wel eens iets uit dat hij beter had kunnen laten, zo ook deze uitvinder. En als hij nou niet net voor de messenbalk had gestaan, maar daar stond hij wel.

De tractor van Nölleke Hendriks met de dreigend uitziende messenbalk, die hem bijna fataal werd (tekening van Thea Hendriks)

Over de kap van de tractor heen, boog hij zich naar het contactsleuteltje en draaide dat om. De motor van de tractor begon te lopen en de tractor begon langzaam naar voren te rijden en meteen kwam de messenbalk in beweging. De messen van de messenbalk sneden in zijn twee enkels.

Hij viel achterover en schoof door de messenbalk en de tractor, in zittende houding achteruit, in de richting van de muur.

Ik was voor het huis bezig en het was alsof iets me zei: “Ga eens naar achter kijken, of daar alles goed gaat”. Dus liep ik binnendoor naar de werkplaats en hoorde de tractor lopen en meteen hoorde ik papa schreeuwen. Ik rende de werkplaats uit naar buiten, en meteen zag ik het. De tractor die langzaam schuin op de muur toeliep, papa voor zich uit schuivend. Ik rende naar de tractor toe, in mijn paniek probeerde ik hem met mijn handen tegen te houden en achteruit te trekken, maar dat lukte natuurlijk niet.

“Het contactsleuteltje”, brulde papa, en ik rende naar voren en draaide het contactsleuteltje om. De tractormotor sloeg af. En de balk kwam tot stilstand. Nog even en de tractor had papa tegen de muur gedrukt. Ik trok papa achteruit weg van de messenbalk.

Het bloed stroomde over zijn voeten heen, de messenbalk had tot op het bot gesneden, ik was even in paniek van wat ik nou moest beginnen. Toen ben ik naar binnen gerend om handdoeken en een stoel te halen.

Ik heb papa op de stoel gezet en de handdoeken om zijn enkels gewikkeld. Toen ben ik naar de telefoon gerend om daar onze huisarts te bellen. Die er werkelijk in een mum van tijd was.

Dat ik me ook flink in mijn hand gesneden had met de messenbalk kreeg ik eigenlijk pas door toen de huisarts zei dat ik ook gelijk mee moest gaan, zodat hij ook mijn snee kon hechten!

Dit verhaal is me altijd bij gebleven, en zal me ook altijd bij blijven, want ik was binnen toen dit alles gebeurde. Iets waarschuwde mij, mijn zevende zintuig? Een engeltje? Bekijk het zoals je het wilt, maar als ik toen niet naar achter was gelopen, zou de lopende tractor papa tegen de muur gedrukt hebben, want die was niet te stoppen. En dan was dit verhaal heel wat slechter afgelopen. Deze keer is het een geluk bij een ongeluk gebleven!

Mook en Middelaar toen en nu

Toen: Molenhoek hoek Stationsstraat - Lindenlaan

Nu

Mook en Middelaar toen en nu

Toen: Molenhoek Stationsstraat

Nu

Namenregister Rond de Grenssteen 2009 92-18: nummer 92 pagina 18

Aalst van	92-12.	Hanssens	89-18.	Lodders	90-6.	Schook	90-9,12.
Aarsen van	89-18.	Hartog	90-16.	Lodewijk van Nassau	90-2,15.	Schoonhoven	92-1.
Albers	92-15.	Hasselt van	90-18,19,23.		91-13,14.	Sengers	89-14. 92-1.
Alink	90-3.	Hatter van	89-9.	Logt van de	89-24.	Siebers	91-2,6,9.
Barten	92-22,23.	Have ten	91-12.	Loo van der	89-19,22.	Simons	92-4.
Bary	92-14.	Heer van Groisbeeck	91-13.	Loth	90-4.	Sips	90-1
Beck von	91-1,2.	Hendrik van Nassau	90-2,15.	Lucassen	92-4.	Smeets	91-19.
Beers	89-22.		91-13,14.	Luden	91-19.	Smijers	89-16,24. 92-12.
Beij-Sutmuller	89-16,24.	Hendriks	90-19. 91-10. 92-10.	Maas	92-9.	Smit(s)	89-24. 92-1,4.
Bergen van	90-20.	Hendrix	89-19. 92-20,22.	Maris	90-15. 91-19.	Soubirous	91-15.
Bergh van den	89-9.	Hermesen	92-1,4.	Martens	90-9. 92-1.	Stadhouder Willem III	91-14, 20.
Bijland	90-14,15,16,18,20.	Heumen van	91-16.	Meeussen	90-23.	Stenders	90-20,21.
Bleeker	91-8.	Hippolypus	92-14.	Mertens	92-16.	Stroetinga	90-20.
Boesewinkel	90-3.	Hladík	90-10,11.	Meteren van	90-21.	Struik	90-20.
Bosch van den	89-8,16.	Hodges	89-1.	Meukeren van	89-2,4.	Stuart	89-20,21,24.
Both de	89-18.	Hofs	90-23.	Meurs van	90-21.	Telders	89-9.
Botman	90-7.	Hoogen van den	91-16.	Meussen	90-21. 92-1.	Tempel van der-Flipse	92-15.
Bouhuis	90-6,7,23. 92-2.	Hopman	89-24.	Mikx	92-15.	Teunissen	89-16
Braks	92-2,3,7.	Hout van	90-9.	Minten	90-21,22.	Theunissen	89-18. 90-23.
Bramer	89-16,24.	Ieperen van	90-4,5.	Mond van de	92-12.	Thijse Clasen	89-20.
Brederode van	89-9.	Jakops	90-12.	Muchal	90-16.	Thijssen	89-19. 92-8,17.
Brinkhof	89-3.	Jansen	92-2,9.	Mulder de	90-15.	Thissen	91-17.
Broeder	89-13.	Janssen	89-16,24. 90-16.	Mulders	89-16. 90-16. 92-20.	Thoonen	92-4.
Broeke van den	89-24.		92-4,9.	Nabben	90-22.	Tilburg van	92-4.
Brouwer	90-19,21.	Janssen Reinen-Wannet	89-16.	Nagels	92-1.	Toonen	90-5,6.
Bruin de	89-24.	Janssen-Bruineman	90-3.	Nannings	91-1.	Troost	90-13,14,16,21,22,23.
Bus	92-5,9.	Joosten	91-8.	Nederhorst	89-10.	Uden van	90-23.
Casteren van	89-8.	Kamps	92-4,5.	Nefkens	90-16.	Veer van `t	92-3.
Claassen	90-21.	Kappeyne v .d.Coppello	89-6.	Nicaise	89-9.	Verbruggen	92-3.
Cooijmans	89-5,13.	Kessels-Brouwer	90-13,16, 19, 20,21,23.	Nicolas	91-19.	Verdonk	89-19.
Coppens	91-17.			Nieuwenhuizen van den	89-22,24.	Vergeer	90-9.
Couman	91-15,17.	Kesteren van	92-3,4,5.	Nort	91-7.	Verheij	92-22.
Cox	91-1,3,4,5,6,9,18.	Kieboom	90-20.	Noy	92-4.	Verheijen	92-1,16.
Cremers	89-24.	Killaars	91-16.	Ofkamp	91-4.	Verhoeven	90-20. 91-19.
Cruijff	90-8.	Kiste-Trui	90-15. 91-12, 13,14. 92-8	Oldenhof	89-19.	Verloren van Themaat	90-18.
Dalm	90-20.			Ophuizen	90-19,21. 92-9.	Vermooten	89-16.
Dávila	90-15.	Kleinlooh	92-22,23.	Oskam	91-4,5,7.	Verschuur van	92-18.
Dekkers	91-22.	Koenen	92-17.	Pastoor Scheffers	92-6.	Verweij	92-9.
Delcuve	89-9.	Kok	90-3,9.	Pastoor Driessen	91-16.	Vessem van	91-6.
Dercks	92-17.	Kok de	92-16.		92-2,6.	Vlerken van	92-15.
Derks	90-16,21,23. 92-1,2.	Kon. Emma	89-13.	Pastoor Franken	92-6,7.	Voss	92-1.
Dewael	92-10.	Kon. Wilhelmina	89-13.	Pastoor van Dijk	92-6.	Vught van	92-6.
Dinter van	89-16.		90-15.	Pastoor Verbugt	92-6.	Wadenoyen	89-13.
Donk van der	89-16,24.	Koning de	90-18.	Pater Sebaldu	92-12,14, 15,16.	Waldorp	89-1.
Dreumel van	90-9.	Koning Willem I	89-1.			Wellens	89-24.
Driessen	92-17,20,22.	Koning Willem III	89-2.	Paters Passionisten	89-15,17. 91-14,19. 92-13.	Wijck van Jurriaanse	89-1.
Dubcek	90-10.	Kool	90-21.			Wijck van	89-4,5.
Duijnhoven van	92-1,9.	Koops	90-3.	Perenboom	92-17.	Wijnhofen	92-1,4,9.
Duuren van	92-20,22.	Korsten	89-18.	Pernot	92-13.	Wijnhoven	92-19.
Ehren	92-4.	Krast	92-20,22.	Peters	89-17. 90-2,9,12. 91-11,17,21,24. 92-12,24.	Wijntjes	90-16,21.
Eltink	90-16,20,22.	Kreuzer	92-3.	Philips	89-22,24.	Willems	89-24.
Emmeloord van	90-16.	Kroon	92-4.	Poelen	90-21.	Wismans	91-15.
Emmen van	90-16.	Kroon de	90-15,16.	Polman	89-24.	Wit De	90-3.
Ernst	90-20.	Kunder	92-3.	Pompe	91-13.	Woezik van	92-22.
Flipse	92-15.	Kuppeveld van	89-1,16,24. 90-23. 92-3,9.	Poulussen	89-20,24.	Wolferen	92-1,4.
Franssen	91-19.			Pouwels	90-1,2,4,5,6.	Wolters	89-21,24. 90-1,9,10.
Gelder van	89-18.	Kurstjens	91-17.	Prins Hendrik	89-13.	Wolters-van der Werff	90-13.
Gemert van	92-4.	Laken van	92-4.	Prinses Juliana	89-13.	Zandvoort van	90-21, 22.
Gerrits van de Enden	92-9.	Lammers	91-5,7.	Reintjes	92-17.	Zusters Dominicanessen	91-20.
Geurts	89-22,24.	Lansink	89-16.	Rikken	92-4.	Zusters Franciscanessen	89-9, 13,14,17. 91-14. 92-12,13
Gietmann	90-11.	Leeuw	91-19.	Roeper de	91-11.		
Goedhart	89-9.	Lemmen	92-1,9,18.	Romers	89-16.		
Goossens	90-21.	Lemmens	91-18.	Roovers	90-15. 91-13,14.		
Groenen	92-1,2,9.		92-1,2,3,6,9,13.	Rutgers	90-2.		
Groot de	90-3.	Lenders	91-21.	Ruys de Beerenbrouck	89-13.		
Haaf ten	91-4,5,7. 92-9.	Lendt van	90-21.	Rynen	92-17.		
Haare van	90-21.	Linders	90-20.	Schneider	92-9.		
Haarselhorst	92-15.		92-12,13,14,15,16,17.	Schobben	90-16. 92-9.		
Haegens	92-1,2,3,9.	Linders-Thijssen	92-12.	Schoenmakers	91-6.		
Hanselaar	90-9.	Linnekamp	91-5.				

IN DIT NUMMER:

Fanfare St. Caecilia. Negentig jaar muziek in Middelaar	1
Verhalen uit de straat	7
Vijftig jaar tafeltennis in Molenhoek	11
Een geluk bij een ongeluk	21
Mook en Middelaar toen en nu	22
Namenregister Rond de Grenssteen 2009	24

Het bestuur van De Grenssteen kan niet alles alleen: hulp is nodig van plaatsgenoten en van anderen die banden hebben met de gemeente Mook en Middelaar.

De redactie houdt zich tevens aanbevolen voor interessante artikelen. De redactie is echter niet verantwoordelijk voor de inhoud van artikelen op naam. Ook behoudt de redactie zich het recht voor artikelen te weigeren en/of in overleg met de auteur in te korten of aan te passen. Kopij dient bij voorkeur in Word te worden aangeleverd. Ook toezending als bijlage per e-mail is mogelijk naar: redactie@degrenssteen.nl

Wie actief wil meewerken kan voor nadere inlichtingen terecht bij een van de bestuursleden of op onze website: www.degrenssteen.nl

Het bestuur bestaat uit de volgende personen:

De heer H. van Duuren, penn..... 024 358 4067
De heer H.J.M. Hüttner 024 696 1996
Mevrouw M.J. Nannings, secretaris 024 696 2339
De heer P.W.G. Peters, voorzitter 024 358 3710
De heer J.W.J. Verheijen 024 696 1784
De heer W.H.P. Wijnhofen 024 696 2049

Oude foto's, tijdschrift Rond de Grenssteen en boeken.

Het gebeurt bij de grote schoonmaak of een verhuizing: foto's van vroeger over familiegebeurtenissen, over evenementen in ons dorp, de buurt, etc. bewaren of weg ermee? Als u in de toekomst met deze vraag zit en u die foto's weg wilt doen, neemt u dan contact op met een van de leden van het bestuur van de Heemkundekring! Wij willen ons geschiedenisarchief namelijk verder uitbreiden met foto's van vroeger. In het verlengde hiervan is het misschien goed om te weten als u oude exemplaren van Rond de Grenssteen of onze boeken weg wilt doen: wij krijgen regelmatig vragen of oude tijdschriften en/of boeken nog te koop zijn. Wij kunnen elkaar daarmee geweldig helpen! Alvast onze dank!

Fotoverantwoording: auteurs van de artikelen en/of aangegeven in de onderschriften of onder "bronnen".

Overname van artikelen of afbeeldingen is uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie.

VRIENDEN ZIJN NODIG

Men kan Vriend van De Grenssteen worden door minimaal 16 euro over te maken op bankrekening 12.20.04.817 of op girorekening 1444650 ten name van Heemkundekring de Grenssteen te Mook.

Men ontvangt dan viermaal per jaar het tijdschrift Rond de Grenssteen. Tevens heeft men gratis toegang tot tentoonstellingen, evenementen en lezingen die door De Grenssteen worden georganiseerd.

Rond De Grenssteen is een uitgave van de Stichting Heemkundekring de Grenssteen, Postbus 76, 6585 ZH Mook.

Losse nummers € 5,- ISSN 0929-9351

Druk: Drukkerij Minoprint, Afferden (Lb)